

Ročník 1973

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 14

Vydána dne 3. května 1973

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

- 44. Zákon o ochranném dohledu
- 45. Zákon, kterým se mění a doplňuje trestní zákon
- 46. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech
- 47. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody
- 48. Zákon, kterým se mění a doplňuje trestní řád

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

44

ZÁKON

ze dne 25. dubna 1973

o ochranném dohledu

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Ochranný dohled je ochranným opatřením, jehož účelem je přispět k dalšímu posílení ochrany společnosti před protispolečenskou činností osob zvláště narušených, jakož i k dovršení nápravy odsouzeného.

(2) Ochranný dohled nelze uložit mladistvému.

§ 2

(1) Osoba, které byl soudem uložen ochranný dohled, je povinna

- a) sdělovat orgánu vykonávajícímu ochranný dohled (§ 6 odst. 1) potřebné údaje o způsobu a zdrojích své obživy a na jeho žádost tyto údaje prokazovat,
- b) osobně se hlásit u tohoto orgánu ve lhůtách, které jí stanoví,
- c) trpět vstup tohoto orgánu do svého obydlí a

d) předem oznamovat tomuto orgánu vzdálení z místa pobytu.

[2] Osobě, které se ukládá ochranný dohled, může soud uložit další povinnosti a omezení směřující k tomu, aby vedla řádný život pracujícího člověka, zejména

- a) nenavštěvovat určitá místa, místnosti, podniky nebo shromáždění,
- b) pobývat v příkázaném místě nebo obvodě a nevzdalovat se z něho bez souhlasu orgánu vykonávajícího ochranný dohled.

§ 3

[1] Ochranný dohled se ukládá na jeden rok až tři léta.

[2] Ukládá-li se ochranný dohled opětovně, a to předtím, než byl vykonán ochranný dohled dříve uložený, nesmí doba, na kterou je opětovně ukládán, spolu s dosud nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého převyšovat dobu tří let.

§ 4

[1] Ochranný dohled uloží soud pachateli, kterého odsuzuje jako zvláště nebezpečného recidivistu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

[2] Ochranný dohled může soud uložit též pachateli, kterého odsuzuje za úmyslný trestný čin nebo úmyslný přečin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nelze-li vzhledem k osobě pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu způsobu života, k prostředí, v kterém žije, a k povaze spáchané trestné činnosti očekávat, že bez ochranného dohledu povede řádný život pracujícího člověka

[3] Jestliže soud potřebuje k rozhodnutí o ochranném dohledu provést ještě další dokazování, které nemůže být provedeno ihned, a z toho důvodu neuloží ochranný dohled v hlavním líčení, vyhradí rozhodnutí o něm veřejnému zasedání.

[4] Nevyhradil-li si soud rozhodnutí o ochranném dohledu, může jej uložit jen na návrh prokurátora, a to ve veřejném zasedání; soud prvního stupně musí o takovém návrhu rozhodnout nejpozději do doby, než se na odsouzeném výkon trestu odnětí svobody skončí.

§ 5

[1] S výkonem ochranného dohledu se započne po výkonu trestu odnětí svobody.

[2] Odloží-li předseda senátu výkon trestu odnětí svobody na dobu delší než tři měsíce, rozhodne zároveň o tom, zda má být s výkonem ochranného dohledu započato před nařízením výkonu trestu odnětí svobody.

§ 6

[1] Ochranný dohled vykonávají orgány Veřejné bezpečnosti, v jejichž obvodu je místo pobytu

osoby, které byl ochranný dohled uložen, a to v rozsahu stanoveném v rozhodnutí soudu. Přitom dbají, aby do práv odsouzeného bylo zasahováno jen v míře nezbytně nutné k dosažení účelu ochranného dohledu.

[2] Orgány Veřejné bezpečnosti spolupracují při výkonu ochranného dohledu s národními výbory a společenskými a hospodářskými organizacemi.

§ 7

Výkon ochranného dohledu se přerušuje po dobu výkonu vazby a trestu odnětí svobody, po dobu ochranného léčení prováděného v léčebném ústavu, po zkušební dobu stanovenou při podmíněném propuštění, jakož i po dobu výkonu vojenské činné služby.

§ 8

[1] Od výkonu ochranného dohledu uloženého osobě uvedené v § 4 odst. 2 soud upustí, pomínou-li před jeho započatím okolnosti, pro které byl uložen.

[2] Návrh na upuštění od výkonu ochranného dohledu může podat prokurátor nebo náčelník nápravně výchovného ústavu, ve kterém je na odsouzeném, kterému byl uložen ochranný dohled, naposledy vykonáván trest odnětí svobody.

§ 9

[1] Soud propustí osobu z výkonu ochranného dohledu, ukáže-li se, že bylo dosaženo jeho účelu.

[2] Návrh na propuštění z výkonu ochranného dohledu může podat

- a) orgán Veřejné bezpečnosti, který ochranný dohled vykonává,
- b) prokurátor,
- c) osoba, které byl uložen ochranný dohled, po uplynutí jedné poloviny doby, na kterou byl ochranný dohled uložen, nejdříve však po uplynutí jednoho roku výkonu ochranného dohledu; nebude-li jejímu návrhu vyhověno, může návrh opakovat teprve po uplynutí jednoho roku.

§ 10

Ochranný dohled zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou byl uložen,
- b) dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, že se podmíněně propuštěný osvědčil.

§ 11

[1] Nestanoví-li tento zákon jinak, užije se na řízení a rozhodování o ochranném dohledu přiměřeně ustanovení trestního řádu.

[²] Rozhodnutí podle § 4 odst. 4 a podle § 8 odst. 1 činí soud, v jehož obvodu je na odsouzeném naposledy vykonáván trest odnětí svobody, a rozhodnutí podle § 9 odst. 1 okresní soud, v jehož obvodu je ochranný dohled vykonáván.

[³] O návrhu na rozhodnutí uvedená v předchozím odstavci rozhoduje soud ve veřejném zasedání; v neveřejném zasedání rozhoduje v případě, že návrh učinila osoba neoprávněná nebo že byl návrh podle § 9 odst. 2 písm. c) podán před uplynutím lhůty.

[⁴] Proti usnesení, kterým se rozhoduje o uložení ochranného dohledu, o upuštění od jeho vý-

konu nebo o propuštění z jeho výkonu, je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 12

Federální ministerstvo vnitra stanoví v dohodě s příslušnými ministerstvy zásady jednotného výkonu ochranného dohledu prováděného orgány Veřejné bezpečnosti.

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

45

Z Á K O N

ze dne 25. dubna 1973,

kterým se mění a doplňuje trestní zákon

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Trestní zákon č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 56/1965 Sb. a zákona č. 148/1969 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Nadpis nad § 24 zní: „Upuštění od potrestání“.

2. Nadpis nad § 29 zní: „Výjimečný trest“.

3. V § 29

odstavec 1 písm. b) zní:

„b) není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody do patnácti let.“,

vkládá se nový odstavec 3, který zní:

„⁽³⁾ Místo trestu smrti může soud uložit trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let, jestliže považuje takový trest ke splnění účelu trestu za dostatečný.“,

dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

4. V § 36 se připojuje na konci tato věta:

„Je-li jedním z těchto trestů trest odnětí svobody uložený podle § 29 odst. 3, rozumí se takovou nejvyšší výměrou doba dvaceti pěti let.“

5. V § 62 se připojují za slova „dále za trestný čin“ slova „opuštění republiky podle § 109 odst. 3“, za citaci „§ 179 odst. 2, 3,“ slova „ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku podle § 180a, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c odst. 2,“ a za citaci „(§ 259),“ slova „zběhnutí do ciziny podle § 283 odst. 2 a 3,“.

6. V § 68 odst. 1 písm. a) se připojují na konci slova „nebo k trestu odnětí svobody převyšujícím patnáct let,“.

7. § 71 včetně nadpisu zní:

„§ 71

Druhy ochranných opatření

(1) Ochrannými opatřeními jsou ochranný dohled, ochranné léčení, ochranná výchova a zabránění věci.

(2) Ochrannou výchovu lze uložit jen mladistvému. Mladistvému nelze uložit ochranný dohled.

(3) Ochranný dohled je upraven zvláštním zákonem.“

8. V § 72 odst. 2 písm. b) se připojují na konci slova „nebo omamných prostředků“.

9. V § 72 odst. 4 se připojuje na konci tato věta:

„Ochranné léčení lze též vykonávat během výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovném ústavu.“

10. V § 84 odst. 1 se slova „Soud může uložit ochrannou výchovu, jestliže bylo upuštěno od potrestání mladistvého a“ nahrazují slovy „Odsuzuje-li soud mladistvého, může mu uložit ochrannou výchovu, pokud“.

11. V § 105 odst. 3

vkládá se nové ustanovení písm. b), které zní:

„b) spáchá-li takový čin, ačkoli mu bylo uchovávaní státního tajemství zvlášť uloženo,“,

dosavadní ustanovení písm. b) až d) se označují jako ustanovení písm. c) až e).

12. § 109 odst. 3 zní:

„⁽³⁾ Odnětím svobody na tři léta až deset let nebo propadnutím majetku bude potrestán, kdo

a) čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 zorganizuje,
b) spáchá takový čin, ačkoliv mu bylo zvlášť uloženo uchovávaní státního tajemství,

c) převede přes hranice skupinu osob nebo opětovně převádí osoby, které bez povolení opouštějí území republiky,

- d) spáchá čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 za branné pohotovosti státu.“

13. V § 112 se slova „bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.“ nahrazují slovy „, o jejím mezinárodním postavení nebo o její zahraniční politice, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo propadnutím majetku.“

14. Nadpis § 150 zní: „Porušování práv k ochranné známce, průmyslovému vzoru a chráněnému označení původu“.

15. § 150 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Stejně bude potrestán, kdo pro dosažení hospodářského prospěchu

- a) zhotoví nebo uvede do oběhu výrobky podle průmyslového vzoru, k jehož užívání přísluší výhradní právo jinému, nebo podle vzoru snadno s ním zaměnitelného, nebo
- b) uvede do oběhu výrobky neoprávněně opatřené označením původu, k němuž přísluší výhradní právo jinému, nebo označením původu snadno s ním zaměnitelným.“

16. V § 167 odst. 1 se před slova „válečné zra-
dy“ vkládají slova „opuštění republiky podle § 109 odst. 3,“ a za citaci „§ 179,“ slova „ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku podle § 180a, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c odst. 2,“.

17. V § 168 se za citaci „§ 179,“ vkládají slova „ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku podle § 180a, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c odst. 2,“.

18. Nadpis § 175 zní: „Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek“.

19. V § 175 odst. 1 se slova „, pokud konají vyšetřování nebo vyhledávání“ nahrazují slovy „nebo orgánem konajícím objasňování, pokud konají vyšetřování nebo vyhledávání nebo objasňování“.

20. Za § 180 se vkládají § 180a, 180b a 180c, které včetně nadpisů znějí:

„Ohrožení bezpečnosti vzdušného
dopravního prostředku

§ 180a

⁽¹⁾ Kdo na palubě vzdušného dopravního prostředku v úmyslu získat nebo vykonávat kontrolu nad takovým prostředkem

- a) užije proti jinému násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí,

- b) vyhrožuje jinému usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu, nebo

- c) zneužije bezbrannosti jiného,

bude potrestán odnětím svobody na osm až patnáct let nebo propadnutím majetku.

⁽²⁾ Odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo trestem smrti, popřípadě vedle těchto trestů též propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt, nebo
- b) spáchá-li takový čin za branné pohotovosti státu.

§ 180b

Kdo sdělí nepravdivou informaci, která může ohrozit bezpečnost nebo provoz vzdušného dopravního prostředku za letu, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem.

§ 180c

Zavlčení vzdušného dopravního
prostředku do ciziny

⁽¹⁾ Kdo za účelem zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny se takového prostředku zmocní nebo neoprávněně užije takového prostředku, který mu byl svěřen, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let nebo propadnutím majetku.

⁽²⁾ Odnětím svobody na deset až patnáct let nebo trestem smrti, popřípadě vedle těchto trestů též propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.“

21. V § 202 odst. 1 se vypouštějí slova „ze zjevné neúcty vůči společnosti“.

22. V § 283 se odstavec 2 nahrazuje odstavci 2 a 3, které znějí:

„⁽²⁾ Odnětím svobody na pět až deset let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako voják z povolání,
- b) jestliže takový čin zorganizuje, nebo
- c) spáchá-li takový čin, ačkoli mu bylo zvlášť uloženo uchovávat státní tajemství.

⁽³⁾ Odnětím svobody na deset až patnáct let nebo trestem smrti, popřípadě vedle těchto trestů též propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) zmocní-li se za účelem spáchání nebo při pá-
chání činu uvedeného v odstavci 1 vzdušného
dopravního prostředku nebo prostředku bojové
techniky anebo užije-li neoprávněně takového
prostředku, který mu byl svěřen, nebo

b) spáchá-li takový čin za branné pohotovosti znění trestního zákona, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. II

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné
Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r. •

46

Z Á K O N

ze dne 25. dubna 1973,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech, se mění a doplňuje takto:

1. V § 7

v ustanovení písm. c) se za slova „se podrobit“ vkládají slova „ochrannému dohledu,“ a na konci tohoto ustanovení se připojuje slovo „, nebo“,

připojuje se ustanovení písm. d), které zní:

„d) v úmyslu vyhnout se plnění pracovních úkolů ve výkonu trestu odnětí svobody předstírá onemocnění, svévolně odmítá stravu, poškodí se na zdraví nebo soustavně a bez závažného důvodu odmítá vykonávat přidělenou práci.“

2. V § 8 písm. c) se slova „z pracovního poměru“ nahrazují slovy „z pracovního nebo jiného obdobného poměru“.

3. § 9 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„⁽³⁾ Pro přečin proti socialistickému soužití bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce nebo nápravným opatřením nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem do výše 5000 Kčs, kdo

a) padělá lékařský předpis nebo pozmění jeho obsah v úmyslu, aby ho bylo použito jako pravého, anebo kdo užije takového předpisu jako pravého, nebo

b) poskytne jinému tiskopis lékařského předpisu v úmyslu, aby ho bylo použito k padělání, anebo kdo ve stejném úmyslu takový tiskopis odciží nebo jinak neoprávněně získá.“

4. § 13 odst. 3 zní:

„⁽³⁾ Při výkonu trestů a ochranných opatření, uložených v řízení o přečinech, se postupuje podle předpisů, podle kterých se vykonávají tresty a ochranná opatření, uložená v řízení o trestných činech.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

47

Z Á K O N

ze dne 25. dubna 1973,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb.,

o výkonu trestu odnětí svobody

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákona č. 173/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 3 odst. 1 zní:

„^[1] Trest se vykonává v nápravně výchovných ústavech, jež zřizuje a zrušuje ministr spravedlnosti.“

2. V § 20

v odstavci 2 písm. f) a g) se slova „až do 20 dnů“ nahrazují slovy „až do 30 dnů“,

odstavec 3 zní:

„^[3] Při umístění do samovazby odsouzený nepracuje, je omezen v účasti na zájmové činnosti a není mu dovoleno číst denní tisk, knihy nebo jiné publikace a nakupovat věci osobní potřeby (§ 14). Stejně se postupuje i při celodenním umístění do uzavřeného oddělení s tím rozdílem, že odsouzený je povinen konat práce uvedené v § 27 odst. 2. S výkonem znovu uloženého kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddělení nebo umístění do samovazby nelze započít dříve než po uplynutí alespoň 10 dnů od výkonu některého z těchto kázeňských trestů; byl-li však kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddělení nebo umístění do samovazby znovu uložen ještě během výkonu některého z těchto kázeňských trestů, lze vykonat dva takové kázeňské tresty bezprostředně za sebou.“

3. V § 24

odstavec 1 zní:

„^[1] Uložením kázeňských trestů se vyřizují též přestupky.“

v odstavci 2 se připojují na konci slova „nebo přechodem.“

4. V § 27 odst. 1 se připojuje na konci tato věta:

„Jsou-li však pro to naléhavé důvody, může náčel-

ník nápravně výchovného ústavu nařídít odsouzeným práci přesčas, a to v rozsahu až do 150 hodin v kalendářním roce a se souhlasem ministra spravedlnosti až do 280 hodin v kalendářním roce; nad tuto hranici může povolit práci přesčas na návrh ministra spravedlnosti vláda republiky.“

5. V § 32 se slova „částku 100 Kčs“ nahrazují slovy „částku 500 Kčs“.

6. V § 36 odst. 2 se připojuje na konci tato věta:

„Nastala-li však nutnost naznačená ve větě první v důsledku toho, že si odsouzený způsobil újmu na zdraví úmyslně, může soud na návrh prokurátora rozhodnout, že se doba přerušení do výkonu trestu nepočítá.“

7. V § 39 ve větě první se slovo „Soud“ nahrazuje slovy „Ministr spravedlnosti“.

8. V § 47

odstavec 1 zní:

„^[1] Občanskou kontrolu nad výkonem trestu provádějí orgány České národní rady a Slovenské národní rady.“

v odstavci 2 se slovo „komisi“ nahrazuje slovem „orgánů“.

9. Za nadpis oddílu 11 se vkládá § 48a, který včetně nadpisu zní:

„§ 48a

Úkoly nápravně výchovných ústavů

Nápravně výchovné ústavy vytvářejí po dobu výkonu trestu předpoklady pro plynulý přechod osob propouštěných z výkonu trestu do občanského života; přitom úzce spolupracují s národními výbory a s hospodářskými organizacemi, popřípadě i s jinými orgány, a zejména jim poskytují včas potřebné informace.“

10. V § 56 odst. 1

za ustanovení písm. b) se vkládá nové usta-

novení písm. c), které zní:

„c) snížení kapesného až do 2 měsíců,“

za ustanovení písm. d) se vkládá nové ustanovení písm. f), které zní:

„f) umístění do samovazby až do 10 dnů,“

dosavadní ustanovení písm. c) a d) se označují jako ustanovení písm. d) a e) a dosavadní ustanovení písm. e) se označuje jako ustanovení písm. g).

11. V § 72 se připojuje na konci tato věta: „Ministr spravedlnosti se zmocňuje dávat souhlas k ověřování nových, od tohoto zákona odchylných metod nápravně výchovné činnosti, a to pokud

uplatnění takových metod znamená pro odsouzené zmírnění omezení jejich občanských práv.“

12. Za § 72 se vkládá § 72a, který zní:

„§ 72a

Během výkonu trestu lze též vykonávat soudem uložené ochranné léčení; bližší podmínky a způsob výkonu ochranného léčení stanoví ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem zdravotnictví.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Strougal v. r.

48

Z Á K O N

ze dne 25. dubna 1973,

kterým se mění a doplňuje trestní řád

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Trestní řád č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. V § 12 odst. 7 se slova „Po přijetí obžaloby“ nahrazují slovy „Po nařízení hlavního líčení“.

2. § 14 odst. 3 zní:

„^[3] Pravomoci vojenských soudů podléhají též civilní osoby

a) pro trestné činy válečné zrahy (§ 114 tr. zák.), služby v cizím vojsku (§ 115 tr. zák.) a nenastoupení služby v ozbrojených silách (§ 269 až 271 tr. zák.),

b) pro trestné činy vyzvědačství (§ 105 tr. zák.), ohrožení státního tajemství (§ 106, 107, 107a tr. zák.) a vyzvědačství a ohrožení státního tajemství ke škodě státu světové socialistické soustavy (§ 108 tr. zák.), byl-li jimi ohrožen zvlášť důležitý zájem obrany vlasti.“

3. V § 35

za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„^[2] Obhájcem v trestním řízení, ve kterém jsou probírány skutečnosti tvořící předmět státního tajemství, může být pouze advokát, který se může seznamovat se státním tajemstvím. Výběr těchto advokátů provádějí ústřední orgány advokacie podle hledisek uvedených v předpisech upravujících ochranu státního tajemství a vedou jejich seznamy.“

dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

4. § 50 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„^[4] Zmocněncem zúčastněné osoby a poškozeného v trestním řízení, ve kterém jsou probírány skutečnosti tvořící předmět státního tajemství, může být pouze osoba, která se může seznamovat se státním tajemstvím na příslušném úseku. Je-li takovým zmocněncem advokát, užije se obdobně ustanovení § 35 odst. 2.“

5. V § 65 odst. 2 poslední větě se slova „nebo vyhledávání“ nahrazují slovy „ , a jde-li o vyhledávání, jakmile byli obviněni a jeho obhájce upozorněni na možnost prostudovat spisy [§ 169 písm. b)]“.

6. V § 66 odst. 1 se slova „nebo vyhledávacímu orgánu“ nahrazují slovy „ , vyhledávacímu orgánu nebo orgánu konajícimu objasňování“ a za slova „vyhledávacím orgánem“ se vkládají slova „ , v objasňování orgánem konajícím objasňování“.

7. V § 80 odst. 3 se vypouští věta druhá.

8. V § 81 odst. 4 se vypouští věta druhá.

9. V § 86

za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„^[2] V případě, že bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin podle hlavy první zvláštní části trestního zákona, může prokurátor nebo vyšetřovatel s předchozím souhlasem prokurátora nařídít, aby mu pošta nebo podnik provádějící dopravu zásilek vydaly zásilku, u níž je důvodné podezření, že jí byl spáchán takový trestný čin nebo že s takovým trestným činem souvisí, jestliže je k objasnění skutečností závažných pro trestní řízení nutno zjistit její obsah.“

dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a za slova „v odstavci 1“ se vkládá „nebo 2“.

10. V § 87 odst. 1 se za slova „§ 86 odst. 1“ vkládá „nebo 2“.

11. § 105 odst. 1 věta druhá zní:

„Místo přibrání znalce je možno se spokojit v jednoduchých případech s potvrzením nebo odborným vyjádřením příslušného orgánu, o jejichž správnosti nejsou pochybnosti.“

12. V § 106 se připojuje na konci tato věta:

„Znalec musí být též poučen o významu znaleckého posudku z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích křivé výpovědi a vědomě nepravdivého znaleckého posudku.“

13. V § 114

za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„⁽³⁾ Je-li k důkazu třeba zjistit totožnost osoby, která se zdržovala na místě činu, je osoba, o kterou jde, povinna strpět úkony potřebné pro takové zjištění.“

dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4; přitom se slova „odstavců 1 a 2“ nahrazují slovy „předchozích odstavců“.

14. § 119 odst. 1 věta za středníkem zní:

„v ostatních případech rozhoduje, jestliže zákon nestanoví něco jiného, usnesením.“

15. V § 149 odst. 2 se slova „po přijetí obžaloby“ nahrazují slovy „po nařízení hlavního líčení“.

16. § 162 včetně nadpisu zní:

„§ 162

Předání věci vyšetřovateli

Jestliže se vyšetřovatel, kterému byla věc předána jiným orgánem, nepovažuje za příslušného, předloží spisy neprodleně se svým stanoviskem prokurátorovi; jinak pokračuje v řízení.“

17. § 164 odst. 1 věta druhá zní:

„Úkony podle hlavy čtvrté a páté, které lze podle tohoto zákona provést před zahájením trestního stíhání, a úkony provedené po zahájení trestního stíhání jinými orgány nemusí vyšetřovatel opakovat, byly-li provedeny způsobem odpovídajícím ustanovení tohoto zákona; vyšetřovatel však vždy vyslechné obviněného.“

18. V § 166

vypouští se dosavadní odstavec 7,

dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 7 a zní:

„⁽⁷⁾ Vyšetřování je třeba skončit zpravidla do dvou měsíců od zahájení trestního stíhání. Po skončení vyšetřování předloží vyšetřovatel prokurátorovi spisy se závěrečnou zprávou obsahující návrh na konečné opatření nebo učiní některé rozhodnutí podle § 171 až 173.“

19. V § 168 odst. 1 se za slova „neposkytnutí pomoci podle § 207 a 208,“ vkládají slova „neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1 a 2,“.

20. V § 169

ustanovení písm. b), c) a d) zní:

„b) místo seznámení obviněného a obhájce s výsledky vyhledávání upozorní vyhledávací orgán obviněného a obhájce na možnost, aby v přiměřené lhůtě, kterou zároveň stanoví,

prostudovali spisy a učinili návrhy na doplnění vyhledávání; nepovažuje-li vyhledávací orgán navrhované doplnění za nutné, odmítne je; o těchto úkonech učiní záznam do protokolu;

c) ustanovení § 164 odst. 4 a § 165 odst. 1 se neužije; oprávnění podle posléze uvedeného ustanovení obhájci nepřísluší ani při úkonech, kterými se vyhledávání doplňuje;

d) vyhledávání je třeba skončit zpravidla do jednoho měsíce od zahájení trestního stíhání, a nebyl-li pachatel zjištěn, do dvou měsíců; neskončí-li vyhledávání v těchto lhůtách, může prokurátor ze závažných důvodů nařídit vyšetřování;“

připojuje se ustanovení písm. e), které zní:

„e) po skončení vyhledávání předloží vyhledávací orgán spisy prokurátorovi s návrhem na konečné opatření a se seznamem navrhovaných důkazů; návrh není třeba odůvodňovat.“

21. Nadpis oddílu čtvrtého hlavy desáté zní: „Rozhodnutí v přípravném řízení“.

22. V § 170

v odstavci 1 se slovo „vyšetřování“ nahrazuje slovy „přípravného řízení“,

v odstavcích 1 a 2 se slova „nebo vyhledávací orgán“ nahrazují slovy „a ve vyhledávání prokurátor“,

odstavec 3 zní:

„⁽³⁾ Usnesení o postoupení věci je nutno oznámit obviněnému a poškozenému; opis usnesení vyšetřovatele je nutno doručit též prokurátorovi, a to do 48 hodin. Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

23. V § 172

v odstavcích 1 a 2 se slova „nebo vyhledávací orgán“ nahrazují slovy „a ve vyhledávání prokurátor“.

odstavec 3 zní:

„⁽³⁾ Usnesení o zastavení trestního stíhání je nutno oznámit obviněnému a poškozenému; opis usnesení vyšetřovatele je nutno doručit též prokurátorovi, a to do 48 hodin. Proti usnesení podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

24. V § 175 odst. 1 se ustanovení písm. a) doplňuje slovy „a ve vyhledávání postoupit věc a zastavit trestní stíhání,“.

25. V § 179a odst. 2 se připojuje na konci tato věta:

„Vláda Československé socialistické republiky může nařízením stanovit, které další federální orgány státní správy a v jakém rozsahu konají v oboru své působnosti objasňování o přečinech; obdobné

oprávnění přísluší vládám republik, pokud jde o orgány státní správy republik.“

26. V § 179b odst. 1

ustanovení písm. j) zní:

„j) za podmínek stanovených v § 78 až 81 mohou činit rozhodnutí a opatření v těchto ustanoveních naznačená,“

připojuje se ustanovení písm. k), které zní:

„k) za podmínek stanovených v § 82 až 85 mohou vykonat domovní a osobní prohlídku.“

27. § 179c zní:

„^[1] Objeví-li se v průběhu objasňování, že jsou dány důvody vazby, předá orgán konající objasňování věc vyšetřovateli; je-li třeba provést zadržení a otevření zásilek, předá věc vyhledávacímu orgánu. O těchto opatřeních vyrozumí prokurátora.

^[2] Jsou-li tu podmínky společného řízení o trestném činu a přečinu, koná se vyšetřování nebo vyhledávání též o přečinu.“

28. V § 179e

za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„^[3] Konalo-li se přípravné řízení společně o trestném činu a přečinu, podává se společná obžaloba pro trestný čin i pro přečin; konalo-li se přípravné řízení jen o přečinu, podává se návrh na potrestání.“

dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

29. V § 181 se dosavadní znění označuje jako odstavec 1 a připojuje se odstavec 2, který zní:

„^[2] Po podání obžaloby soud rozhoduje samostatně všechny otázky související s dalším řízením a je povinen — nevyčkávané dalších návrhů — učinit všechna rozhodnutí a opatření, kterých je potřeba k vyřízení obžaloby, ke skončení věci a k výkonu soudního rozhodnutí.“

30. § 182 zní:

„^[1] Prokurátor může vzít obžalobu zpět až do zahájení hlavního líčení; věc se tím vrací do stavu přípravného řízení.

^[2] Dojde-li prokurátor po zahájení hlavního líčení k přesvědčení, že výsledky projednávání věci před soudem obžalobu nepotvrzují, je povinen ustoupit od obvinění a sdělit soudu důvody, které ho k tomu vedly. Toto prohlášení nezabavuje soud povinnosti, aby — řídě se zákonem a svým vnitřním přesvědčením — rozhodl o obžalobě podle obecných zásad.“

31. V § 185 odst. 1 se slova „zda ji může sám přijmout a“ nahrazují slovy „zda může“.

32. V § 186 se vypouštějí odstavce 2 a 3 a označení odstavce 1.

33. V § 188 odst. 1

v ustanovení písm. f) se připojuje na konci tato věta:

„; ve věci, ve které bylo konáno vyhledávání, však může vrátit věc prokurátorovi k došetření jen tehdy, jestliže vyhledáváním nebyly objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí o vině, nebo“.

vypouští se slovo „nebo“ v ustanovení písm. g) a celé ustanovení písm. h).

34. § 190 odst. 2 zní:

„^[2] Není-li došetření třeba, upozorní předseda senátu na možnost odchylného právního posouzení skutku osoby, kterým se doručuje opis obžaloby (§ 196 odst. 1).“

35. V § 191 odst. 3 se za slovo „provést“ vkládá slovo „zpravidla“ a věta druhá se vypouští.

36. § 193 a 194 se vypouštějí.

37. V § 196 odst. 1

se slova „Obžalobu, jakmile byla přijata, dá předseda senátu v opise“ nahrazují slovy „Neučinil-li soud některé z rozhodnutí uvedených v § 188 odst. 1 a 2, dá předseda senátu opis obžaloby“,

poslední věta odstavce 1 se vypouští.

38. V § 211

v odstavci 1 se vypouštějí ve větě první slova „nebo znalce“ a slovo „jejich“ se nahrazuje slovem „jeho“ a v ustanovení písm. b) se vypouštějí slova „nebo znalce“,

připojuje se odstavec 4, který zní:

„^[4] Místo výslechu znalce lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106, nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a prokurátor i obžalovaný s tím souhlasí.“

39. § 263 odst. 1 věta druhá zní:

„Těž v neveřejném zasedání může učinit rozhodnutí

a) podle § 253, 255 a 257,

b) podle § 258 odst. 1, je-li zřejmé, že vadu nelze odstranit ve veřejném zasedání.“

40. V § 275 odst. 1 se připojuje na konci tato věta:

„Byl-li zákon porušen jen v neprospěch obviněného, doba od právní moci napadeného rozhodnutí do rozhodnutí o stížnosti pro porušení zákona se do promlčecí doby nezapočítává.“

41. V § 276 se slova „předseda Nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „ministr spravedlnosti“.

42. § 294 zní:

„Předseda senátu dá opis obžaloby doručit (§ 196 odst. 1) též orgánu pověřenému péčí o mládež.“

43. § 314b odst. 6 zní:

„⁽⁶⁾ Prokurátor může vzít návrh na potrestání zpět až do zahájení hlavního líčení; v takovém případě učiní některé z opatření uvedených v § 179e odst. 1 písm. b) až h).“

44. V § 314c odst. 1 se za ustanovení písm. c) vkládá nové ustanovení písm. d), které zní:

„d) může zastavit trestní stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 2,“

dosavadní ustanovení písm. d) až f) se označují jako ustanovení písm. e) až g).

45. V § 314d

v dosavadním znění, jež se označuje jako odstavec 1, se za slova „při hlavním líčení“ vkládají slova „konaném o přečinu“,

připojuje se odstavec 2, který zní:

„⁽²⁾ V řízení o přečinu může samosoudce vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, jestliže po vyhlášení rozsudku se prokurátor a obviněný vzdali odvolání. Zjednodušený písemný rozsudek neobsahuje odůvodnění.“

46. V hlavě devatenácté se za oddíl čtvrtý vkládá oddíl pátý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl pátý

Trestní příkaz

§ 314e

⁽¹⁾ V řízení o přečinech může samosoudce bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz,

- a) jestliže se obviněný v průběhu objasňování doznal a samosoudce vzhledem k výsledkům objasňování nemá důvod pochybovat o pravdivosti tohoto doznání anebo jestliže rozhodné skutečnosti jsou zjištěny vlastním pozorováním veřejného orgánu, a
- b) jestliže prokurátor navrhl vydání trestního příkazu nebo souhlasil, aby trestní příkaz byl vydán; návrh nebo souhlas prokurátora se musí vztahovat též na druh a výměru trestu, který se má trestním příkazem uložit.

⁽²⁾ Trestním příkazem lze uložit trest odnětí svobody do dvou měsíců, nápravné opatření do čtyř měsíců, zákaz činnosti do dvou let, peněžitý trest do 5000 Kčs a propadnutí věci; náhradní trest odnětí svobody za peněžitý trest nesmí ani spolu

s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat dva měsíce.

⁽³⁾ Trestní příkaz nelze vydat

- a) v řízení proti mladistvému,
- b) v řízení proti osobě, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena,
- c) jestliže má být rozhodováno o ochranném opatření, nebo
- d) jestliže má být uložen souhrnný trest a předchozí trest byl uložen rozsudkem.

⁽⁴⁾ Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastávají tu doručením trestního příkazu obviněnému.

§ 314f

⁽¹⁾ Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),
- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a ukládaném trestu (§ 122 odst. 1),
- e) byl-li uplatněn nárok na náhradu škody, výrok o odkázaní poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, popřípadě na řízení před jiným příslušným orgánem a
- f) poučení o právu podat odpor.

⁽²⁾ Trestní příkaz se doručuje obviněnému, prokurátorovi a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou; náhradní doručení a uložení písemností je vyloučeno. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

§ 314g

⁽¹⁾ Obviněný a osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, s výjimkou prokurátora, mohou podat proti trestnímu příkazu odpor. Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, a to do osmi dnů od doručení trestního příkazu obviněnému. Na navrácení lhůty se obdobně užije ustanovení § 61.

⁽²⁾ Byl-li podán proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou ve lhůtě odpor, trestní příkaz se tím ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení. Jinak se trestní příkaz stane pravomocným a vykonatelným.

⁽³⁾ Jestliže v důsledku včas podaného odporu rozhoduje samosoudce v hlavním líčení, nesmí obviněnému uložit přísnější trest, než jaký uložil trestním příkazem, ledaže by se skutkový stav na základě dokazování podstatně změnil.“

47. V § 323 odst. 2 se slovo „soud“ nahrazuje slovy „předseda senátu“.

48. V § 327

v odstavci 1 větě první se slovo „Soud“ nahrazuje slovy „Ministr spravedlnosti“ a věta druhá zní:

„Nedojde-li k vydání do ciziny nebo k vyhoštění anebo vrátí-li se vydaný nebo vyhoštěný, rozhodne soud, že se trest odnětí svobody nebo jeho zbytek vykoná.“

v odstavci 3 se slova „odstavců 1 a 2“ nahrazují slovy „odstavce 2“.

49. § 330 odst. 4 zní:

„⁽⁴⁾ Rozhodnutí, že se podmíněně odsouzený osvědčil, může se souhlasem prokurátora učinit též předseda senátu.“

50. § 332 odst. 1 věta druhá zní:

„Rozhodnutí, že se podmíněně propuštěný osvědčil, může se souhlasem prokurátora učinit též předseda senátu.“

51. § 334 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„⁽³⁾ O návrhu prokurátora, aby se do výkonu trestu odnětí svobody nezapočítala doba, po kterou byl odsouzenému přerušen výkon trestu odnětí svobody za účelem léčebné péče ve zdravotnickém zařízení mimo nápravně výchovný ústav, stalo-li se tak v důsledku toho, že si odsouzený způsobil újmu na zdraví úmyslně, rozhoduje soud ve veřejném zasedání. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

52. V § 349 se slovo „Soud“ nahrazuje slovy „Předseda senátu“.

53. V § 350a

v odstavci 4 se na konci připojuje tato věta: „Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

odstavec 5 zní:

„⁽⁵⁾ Na řízení o podmíněném upuštění od vý-

konu zbytku trestu zákazu pobytu, jakož i na řízení o nařízení výkonu zbytku tohoto trestu se obdobně užije ustanovení § 331 až 333.“

připojuje se odstavec 6, který zní:

„⁽⁶⁾ Rozhodnutí o uložení přiměřených omezení osobě, které byl trest zákazu pobytu uložen vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, činí ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodu byl trest odnětí svobody naposledy vykonáván. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

54. V § 351 odst. 1 se připojuje na konci tato věta:

„Jestliže však ochranné léčení bylo uloženo vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody a v nápravně výchovném ústavu jsou k výkonu takového léčení dány podmínky, může předseda senátu nařídit, aby ochranné léčení bylo vykonáváno během výkonu trestu odnětí svobody.“

55. Za § 351 se vkládá § 351a, který včetně nadpisu zní:

„§ 351a

Změna způsobu výkonu
ochranného léčení

O změně způsobu výkonu ochranného léčení rozhoduje ve veřejném zasedání soud, v jehož obvodu je léčebné zařízení, ve kterém se ochranné léčení vykonává; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění trestního řádu, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle ustanovení § 53 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a na základě směrnice federálního ministerstva financí čj. XV-4000/72 ze dne 15. března 1972 pro vnitropodnikové účetnictví, rozpočetnictví a kalkulaci, výnosem č. 1 ze dne 16. ledna 1973 **oborový kalkulační vzorec pro projektové práce a inženýrskou činnost**. Vzorec byl schválen federálním ministerstvem financí pod čj. XV/2-28 335/72 ze dne 9. ledna 1973.

Uvedený výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1973 a byl uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník V, částka 1 ze dne 15. února 1973.

Československá tisková kancelář

vydala v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem zdravotnictví ČSR a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací podle § 23 zákoníku práce a podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, ve znění vládního nařízení č. 60/1970 Sb., **směrnice č. 6 ze dne 16. března 1973 čj. 657/73 pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků**.

Nedílnou součástí těchto směrnic je příloha „Seznam pracovišť, pracovních činností a povolání pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků“.

Směrnicemi se upravuje poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a hospodaření s nimi v resortu Československé tiskové kanceláře.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1973. Tímto dnem pozbyla pro poskytování ochranných oděvů, ochranné obuvi a ochranných pomůcek platnost směrnice ČTK č. 3/1967 ze dne 20. 10. 1967 čj. 908/67 „Poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a stejnokrojů pracovníkům a vybavení společenských zařízení“ ve znění pokynů č. 4/70 z 3. 2. 1970 čj. 627/70.

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku Československé tiskové kanceláře, částka 3 z roku 1973, do něhož lze nahlédnout v právním odboru ČTK v Praze a ČTK na Slovensku v Bratislavě.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo na základě zákoníku práce č. 65/1965 Sb. a podle usnesení vlády ČSR č. 237 ze dne 20. října 1971 v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a příslušnými ústředními výbory českých odborových svazů **výnos č. 1/1973, o poskytování osobních ochranných pracovních prostředků v organizacích resortu**.

Vydáním tohoto výnosu se ruší:

Směrnice ministryně spotřebního průmyslu pro poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a stejnokrojů zaměstnancům a vybavování společenských zařízení ze dne 26. května 1964 a její příloha č. 1 „Resortní seznam povolání, jimž se poskytují osobní ochranné prostředky, oděv a obuv“ s doplňky.

Výnos ministra chemického průmyslu č. 18/1964 a jeho přílohy č. 1 „Směrnice pro poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a stejnokrojů zaměstnancům a o vybavování společenských zařízení“ a č. 2 „Seznam povolání, jimž se poskytuje ochranný oděv, obuv a ochranné pomůcky v odvětví chemického průmyslu“, s doplňky.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1973 a byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva průmyslu České socialistické republiky, částka 2/2/1973.

Do výnosu je možno nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR a ve všech organizacích tohoto ministerstvu podřízených.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o výchově a vzdělávání, dne 19. dubna 1973 pod čj. 11 919/73-201 **Směrnice o počtu žáků ve třídách škol pro mládež vyžadující zvláštní péče, o počtu pracovníků v internátních školách pro mládež vyžadující zvláštní péče, o výkonu některých funkcí a jejich odměňování.**

Směrnice upravují počty žáků ve třídách škol pro mládež vyžadující zvláštní péče, stanoví normy výkonu a pracovníků v internátních typech těchto škol a obsahují ustanovení o výkonu některých funkcí na těchto školách.

Směrnice nabudou účinnosti dnem 1. září 1973.

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, ročník 1973, sešit 5 a lze do nich nahlédnout na všech školách a v odborech školství ONV a KNV.

Český svaz výrobních družstev
vydal

1. **směrnice č. 53/1972, kterými se mění usnesení představenstva Ústředního svazu výrobních družstev č. 872 ze dne 19. 10. 1966, o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků výrobních družstev.**

Směrnice č. 53/1972 nabyly účinnosti dnem 22. prosince 1972 a jsou uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 27/1972. Do směrnice lze nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Hybernská 18, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (Městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky;

2. **směrnice č. 7/1973, o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků ústředí podniku Rekreaace členů výrobních družstev.**

Směrnice č. 7/1973 nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1973 a jsou registrovány ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 5/1973. Do směrnice lze nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Hybernská 18 a na podniku Rekreaace členů výrobních družstev.

Současně byly zrušeny „směrnice Svazu výrobních družstev č. 13/1967 pro poskytování odměn pracovníkům Rekreaace, podniku Svazu výrobních družstev“, které byly uveřejněny v Informacích SVD č. 18/1967 a registrovány v částce 14/1967 Ú. v.;

3. **směrnice č. 16/1973, pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků.**

Směrnice č. 16/1973 nabyly účinnosti dnem 1. února 1973 a jsou uveřejněny ve Věstníku Českého svazu výrobních družstev č. 8/1973. Přílohu těchto směrnice tvoří „Vzorový seznam pracovišť, pracovních činností a povolání pro poskytování osobních ochranných prostředků“, který je uveřejněn v samostatné publikaci. Do směrnice a uvedené publikace lze nahlédnout na Českém svazu výrobních družstev v Praze 1, Hybernská 18, na krajských výborech Českého svazu výrobních družstev (Městském výboru ČSVD v Praze) a ve výrobních družstvech se sídlem na území České socialistické republiky.